

OPINIÓ

Activitats nadalenesques per a infants

Anna Cunillera Escoda

Arquitecta

www.annacunillera.com

Les vacances escolars de Nadal es troben en el seu punt mitjà i, amb elles, també arriben les propostes d'activitats organitzades pel Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, amb l'objectiu de divulgar i apropar l'arquitectura a tothom, sobretot als més joves, per tal de fomentar el joc creatiu, reflexionar sobre el lloc on vivim i de passada deconstruir la imatge esnob que sovint envolta la professió d'arquitecte. L'arquitectura és una disciplina essencial per a la nostra societat, i per encarar els reptes climàtics i de sostenibilitat que se'ns plantegen per als propers anys.

Barcelona

El dissabte dia 21 de les 11 a les 13 h es va programar el taller de Nades, organitzat per la coral dels arquitectes. La música i l'arquitectura estan relacionades, ja que les dues disciplines combinen una part artística amb una de més tècnica. Fins i tot hi ha hagut arquitectes que han treballat conjuntament amb com-

positors per projectar els seus edificis, no només pel que fa al disseny acústic dels espais sinó també per al disseny de façanes! Activitat gratuïta.

El dissabte dia 31 d'11 a 13 i de 16 a 18 h a la plaça Nova de Barcelona es va organitzar també un taller de Kapla, activitat també gratuïta.

El Col·legi d'Arquitectes també és present, per tercer any consecutiu, al Festival de la Infància de Barcelona "La ciutat dels somnis". Del 27 al 30 de desembre i del 2 al 4 de gener de 10 a 20 h i el preu va dels 0 als 8 euros, segons els casos. En aquesta ocasió, el Col·legi d'Arquitectes organitza l'activitat "La ciutat del futur. Quina ciutat del futur t'agradaria?", activitat perfectament alineada amb els objectius de desenvolupament sostenible (ODS) de l'ONU. Aquesta activitat ja s'ha realitzat en altres ocasions i ha tingut molt bona acollida.

Tarragona

La Demarcació de Tarragona organitza l'activitat "Petits arquitectes" Kapla al parc infantil de Tarragona, que està obert del 27 de desembre al 4 de gener al Palau de Congressos de Tarragona. Kapla és un joc a base de peces iguals de fusta i permet projectar i visualitzar les

construccions que es volen fer i després executar-les, assumint el risc que ens caigui la construcció. Idealment, és un joc indicat per a infants a partir de 5 anys, que és quan se'n pot començar a treure més profit, però també s'hi pot experimentar abans. Per realitzar aquesta o qualsevol altra activitat del parc infantil de Nadal de Tarragona cal pagar l'entrada d'accés al parc, entre 1 i 4 euros segons els casos.

Girona

El dissabte dia 21 a les 10 es va programar el taller "Pampallugues de Nadal" a la deu del COAC a Girona, a la plaça de la Catedral, 8. Aquesta activitat, destinada a infants de 5 a 12 anys, tractava de construir un fanalet amb elements quotidians i de rebuig. Organitzada per Laia Escrivà i Anna López.

Vic

La demarcació de Vic organitza també l'activitat "Petits arquitectes" Lego, que es realitza al Recinte Firal del Sucre dins del Festival de la Infància de Vic, amb l'objectiu d'arribar a més públic. S'hi pot accedir els dies 27, 28, 29, 30 de desembre i 1, 2, 3 de gener de 4 a 8 de la tarda. L'entrada al festival va des de 0 a 5 euros, segons els casos. El Lego

Exemple de construccions amb el joc Kapla. AUTOR: FESTIVAL-MORAINS. LICÈNCIA: CC BY-NC 2.0

és un joc que no necessita gaires presentacions, i té els avantatges de ser relativament fàcil de manipular i estable, i es poden dur a terme fantàstiques construccions.

En general, totes les activitats busquen potenciar la creativitat i la reflexió sobre tot el que ens envolta. És una bona oportunitat per somniar i inventar-nos un món ideal que ens generi bones vibracions, al mateix temps que aprenem nocions de geometria i construcció. Si teniu ocasió d'acostar-vos a alguna d'aquestes activitats, estic segura que tant els infants com els acompanyants adults en gaudiran moltíssim. Bon any nou!!!

Taller "Refugis urbans"

Aquest dilluns vaig rebre informació d'un altre taller molt interes-

sant. S'anomena "Refugis urbans", i es pot fer els dies 2, 3 i 4 de gener d'11 a 13 hores a Barcelona, a la seu del COAC de la plaça Nova. Aquest taller se centra en el món de la vegetació de les ciutats mitjançant la construcció, la fotografia i el dibuix. Es construiran petits refugis amb elements naturals com branquetes, fulles, etcètera. S'experimentarà amb la fotografia i el dibuix com a forma de representació. Es demana portar algun element orgànic com fulles, pedres, branquetes o altres, que es tinguin a casa, o si no se'n tenen, que se'n reculli un per realitzar el taller. Aquests tallers estan limitats a 15 places per a infants de 7 a 11 anys. Per apuntar-s'hi cal reservar plaça a atencioalsoci@jordicapell.com. El taller és gratuït i és obert a tothom. Si hi podeu anar, us el recomano.

Sopars de duro

Marcel Folch Roset

(desembre del 2019)

"Sopar de duro" és una frase feta de la qual suposadament els companys de publicació Josep M. Calbet i Marina Serfat hauran esmentat en alguna ocasió. Va néixer en els temps d'escassetat del segle XIX, quan el ministre d'Hisenda català Laureà Figuerola va instituir la pesseta l'any 1868 com a unitat monetària estatal.

A la pesseta li naixeren aviat monedes múltiples i la més important seria el duro, que era la representació de 5 pessetes. Aquest vocable acabà usant-se per fer ressaltar més una compra; així, els pagesos deien que un mula

valia 15.000 duros i els menestrals que una casa s'havia venut per 50.000 duros, amb la qual cosa el duro adquirí una dimensió com per ser aplicada a inversions tan importants com assignar-li a un àpat abundant en tots els sentits el caràcter de "sopar de duro".

Quan s'instituï la pesseta el seu valor era molt fort, i cada una, diguem-ne que se la podria equiparar a 40 euros actuals; per tant, el duro de 5 pessetes equivaldria a uns 200 euros, i amb 200 euros d'ara, com amb un duro de llavors, ja es podria fer un bon sopar de duro.

Com passa la majoria de vegades, a aquesta frase de seguida se li va donar diversos usos i caires pejoratiu i despectiu. Un parell d'exemples?: "Vaig ser convidat a un sopar de duro" per dir que vaig ser honorat, o el

despectiu: "Aquell sempre explica sopars de duro", per dir-li baliga-balaga. Així que tant en un cas com l'altre, un sopar de duro era un "sopar de duro" real.

Bé, fet aquest preàmbul, ara als meus 92 anys els vull explicar les meves vivències sobre el sopar de duro, quan en la meva joventut vaig ser convidat per uns amics que tenien una situació econòmica millor que la meua a Cal Marcelinu. Semblant-me que era agosarat d'acceptar, els vaig contestar amb modèstia que hi aniria a l'hora de prendre cafè, però ells van insistir que res, que havíem d'anar a aquell sopar tots junts.

Perquè tingueu una idea del que era un sopar de duro, l'esmentaré.

Els entrants eren amaniada, anxoves, tomaca, olives, patates amb oli picant i bacallà estellat.

De primer plat, estofat de vedella amb bolets (que fos un bon plat).

De segon plat, espatlla o cuixa de conill rostit (i si algú en volia dues, també eren previstes).

Per postres hi havia crema catalana, dolços de codonyat i peres ensucrades.

Finalment hi havia els cafès (si se'n volien dos o tres, també els servien), copes de licors secs i dolços a gust de cadascú (normalment de conyac o anís), i per fumar, fàries o caliquenyos (llavors tothom en fumava).

Acabat el dinar, si es tenia temps i ganes hi anava inclosa una partida de billar (a Cal Marcelinu n'hi havia dos de molt grans i macos) o jugar al set i mig.

Però aquí no acabo, també els diré que per la Festa Major a Cal Marcelinu se servien vermut de duro,

que consistien en: safata d'olives farcides, safata d'olives verdes amb pinyol, safata de rodanxes de botifarra blanca, safata d'ensaladilla, safata de pernil, safata de patates fregides i safateta d'ous durs.

Vermuts negre i blanc, al principi de barril i passats uns anys de marca.

Torrades de pa amb tomaca i el sífo corresponent.

Després, a mesura que anaren passant els anys, aquells sopars i vermut ja augmentaren de preu i van passar a 10 pessetes, però la gent continuava dient "anem a fer un sopar de duro", i avui en dia, mig de debò mig en broma encara s'usa la frase en certes ocasions.

Vet ací el que pot explicar una persona de 92 anys que tingui bona memòria.